

Коли валун гранітний возлягав
На місце Кобзарєвої могили,
Над ним тривожно голуб закружляв,
І з подиву присутні занімили.

Скорботні квіти, траурні вінки
Благовійна тиша овівала,
І, мов душа Тараса, крізь віки
Сліпучо-біла птаха трепетала.
